

:ND

עין משפט
נר מצוה

עַל א מ״י פֿיה מַחֲלֵי יוֹדֵי
הַתּוֹרָה הֵלֵל וְשִׁמְשׁוֹן
בִּי
עַל ב מ״י פֿיו מַחֲלָמוֹת כִּית
הַנְּחִירָה הֵלֵל הֵא
עַל ג מ״י שֶׁסֶּה הִלֵּסֶה חֵא
עַל ד מ״י שֶׁסֶּה הִלֵּסֶה ט
טוֹשֶׁעַ אֶרֶץ שִׁמְשׁוֹן ג
שִׁפְיוֹ הֵא

רבינו חננאל

מן האף והקיבה נעורם: נמוך והולך.
לו. מתנונה והולך לו ומשך נתינה.
לשון נאמר ונעור הישן הקיבה ומלאו
לשון אף נעורים שאינו יסן כלל וא
יסן הנעור ומלאו שנים ישים
ואינו נעור כי אם בקושי: וזכי חלל
בקרביו. יר הרע הרי הוא כמות
בקרביו שכן בידו להפוך: נאם פשע
לרשע וגי. אחר דוד בקרב לבו
(י) ואומר אני שהפשע נאם לרשע
כלומר שהיר הרע אומר לרשע אל
יאר פחד אלמים לנגד רשעים
והוא הרע שופעו עש שמחיקו שאינו
מתפחד מיוצרו: כי יעמוד. הקצ"ה:
לימן אבינו להושיע משופטי נפשו.
ש"מ יסן ארס שיש לנפשו ענין
שופטים: לא שכן מר חיי כל
בניהו. אם אחת מה הבינונים אין
בקר דרוק גמור בעולם: לרשיע
גמור. העולם הזה שאין להם בעולם
הבא כלום וירצין ליעול שכן כאן
הוא אחשב שהיה עשיר מאלד קדמאר
ליה בן הדד כספך חזקך לי הוא
(מלכים ב' ט) ללדיו גמוריו. העושה:
שאל להם בעושה"ל כלום כגון רבי
המניח בן דומא עדי לו בקד מרובין
מערב שכן לערב שכן (פ' תפחית ד'):
לכך נאמר בכל מאדך. מן המציב
עליך: ויהי מקבל עליו מן מלכות
שמים. קריא קריאת שמש: ממשיס
ידך " ממשיס. מידך היה לו למות
ולא מידך בשר דם: מן הנופס.
מקום שיכולין לראות משם הר הבית
ומשם והלאה אין יכולין לראותו:
ובדורא. שיכול לראות משם פרתו
מאס מקום נמוך הוא: ובשאלן גדר.
וממקו בינו להר הבית: ובומן
משפטינה שורה. שנית המקדש
המים: הכהנא ביטורה לא יכנס מורה

בורחים אמרו לו מפני רשתות שנתעלו ליבשה ונדוד אני ואפקה שבחיות לא פקח אתה כמה וכמה אף אנחנו עכשיו אם אנו הולכים ומבטלים ממאסורים ותפסו לפפוס בן יעקביא שנתפסו על דברי תורה להריגה זמן ק"ש היה והיו אומרם לי תלמידיו ברינו יוד

את נשמתך אמרתי מתי יבא
נשמתו באחד יצתה ב"ק ואמרו
יש שכרה 'ממתי ידך י"ז ממ
מוזון להי העו"ב: ב' לא יק
וכו': אמר רב יהודה אמר רב
חייא בר אבא הכי אמר רבי
שורה ת"ר הנפנה ביהודה ל'
ורבי יוסי מתי שיהי ר' יוסי
וחכמים אוסרים חכמים היינו
אלא צפון ודרום ובגליל צפון

הרואה פרק תשיעי ברכות

מגשין בדרם דרך הושט
ים: וורקס צו טפה. מרה
בצפוף הוא המסס בזהמה:
קילו משנתו: געור הישן

יִרְיָה שְׂוֹאֶבֶת כָּל מִינֵי מִשְׁקִין כִּבְד כּוֹעֵם
מֵרָחֵק זֹרְקֶת בּוֹ מִפֶּה וּמִנִּיחָתוֹ מִחֹל שׁוֹחֵק
לְקִרְבָּן מִחוּץ קִיבָה יִשְׁנֶה אָף נֶעוֹר נֶעוֹר
יִשְׁנֵן יִשְׁן הַנֶּעוֹר נִמּוֹק וְהוֹלֵךְ לוֹ תִּנָּא אִם
שׁוֹנִיחִים יִשְׁנִים אוֹ שׁוֹנִיחִים נֶעוֹרִים מִיד מִת
שׁוֹב שׁוֹפְטֵן שְׁנֹאמֵר יוֹלְבֵי חָלָל בְּקִרְבֵּי
יִשְׁעִים יֵצֵר רַע שׁוֹפְטֵן שְׁנֹאמֵר יִנָּא פֶשַׁע
לְרִשְׁעֵי בִּרְכַּב לְבִי אֵין פֶּחַד אֱלֹהִים לִגְדֵּךְ
יַעֲנִינוּ בִּינוּנִים זֶה וְזֶה שׁוֹפְטֵן שְׁנֹאמֵר יַעֲמֹד
לִימִין אֲבִיו לְהוֹשִׁיעַ מִשׁוֹפְטֵי נַפְשׁוֹ אִמֹּר
יִרְבֵּא כְּגֹן אֲנִי בִּינוּנִים אִמֹּר לִי אֲבִי לֹא
שׁוֹבִיק מִרַּחֵי לְכָל בְּרִיָּה וְאִמֹּר רַבֵּא לֹא
אֲיַכְרִי עֲלֵמָא אֲלֵא לְרִשְׁעֵי גִמּוּרֵי אוֹ לְצַדִּיקִי
אִמֹּר רַבֵּא רַבֵּא לִידַע אֵינִשׁ בְּנַפְשֵׁיהּ אִם
נִדְרִיק גִּמּוּר הוּא אִם לֹא אִמֹּר רַב לֵא אֲיַכְרִי
וְעֲלֵמָא אֲלֵא לֵאחָאֵב בֵּן עֲמִיר וְלֹרִי חֲנִינָא
בֵּן דְּרוּסֵא לֵאחָאֵב בֵּן עֲמִיר הַעוֹלָם הוּא וְלִרְבִּי
חֲנִינָא בֵּן דְּרוּסֵא הַעוֹלָם הַבֵּא: וְאַהֲבַת אֶת
יִי אֱלֹהֶיךָ: יִתְנִיֵא ר' אֲלֵיעִזֵּר אוֹמֵר אִם
אִמֹּר כָּל נֶפֶשֶׁךְ לֵמָּה נֹאמֵר כָּל מֵאֲדָךְ
אִם נֹאמֵר כָּל מֵאֲדָךְ לֵמָּה נֹאמֵר כָּל
נֶפֶשְׁךָ אִם יֵשׁ לָךְ אֲדָם שְׁנוּפֵי חֲבִיב
עֲלֵיו מִמָּמוֹנוֹ לָכֵן נֹאמֵר כָּל נֶפֶשְׁךָ וְאִם
יֵשׁ לָךְ אֲדָם שְׁמִמוֹנוֹ חֲבִיב עֲלֵיו מִגּוֹפֵל לָכֵן
אִמֹּר כָּל מֵאֲדָךְ יִרְבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר כָּל
נֶפֶשְׁךָ אֲפִילוֹ נוֹטֵל אֶת נֶפֶשְׁךָ תֵּנוּ רַבְּנֵי
פְּעֻסֵּם אֶחָת גּוֹרֵה מַלְכוּת הִרְשָׁעָה שְׁלֵא יַעֲסֻקוּ
יִשְׂרָאֵל בְּתוֹרָה בֵּא פְּפֻס בֵּן יְהוּדָה וְיִצְחָאֵר
יִרְבִּי עֲקִיבָא שְׁהִיּה מִקְהֵיל קְהִלוֹת בְּרִיכִים
עוֹסֵק בְּתוֹרָה אִמֹּר לִיָּה עֲקִיבָא אֵי אֶתָּה
מִתִּירָא מִפְּנֵי מַלְכוּת יִי אִמֹּר לוֹ אֲמַשׁוּל לָךְ
נֹשֵׁל לֵמָּה הִרְבֵּר דּוּמָה לְשׁוּעֵל שְׁהִיּה מִלֵּךְ
לְגַב הַנְּהַר וְהָרָבֵר דְּרִים שְׁהִיּה מִתְּקַבְּלִים
מִמְּקוֹם לְמִקּוֹם אִמֹּר דְּהֵם מִפְּנֵי מָה אֶתָּם

שכמכאין עלינו בני אדם אמר להם רצונכם
ז' כשם שדרו אבותי עם אבותיכם אמרו
לא טפש אתה ומה במקום חיותנו אנו מת-
שנאו יושבים ועוסקים בתורה שכתוב בה
עאכ"ו אמרו לא היו ימים מועטים עד
היה וחכשוהו אצלו אמר לו פפוס מי הביא
אוי לו לפפוס שנתפס על דברים בטלים
קים את בשרו במסרקות של ברזל והיה
לא ואמר להם כל מי הייתי מצטער על פפ-
די ואקיימו ועבשיו שבא לידי לא אקיימו
ואשריך ר"ע שיצאה נשמתך באחד אמרו מלא
ים וגו' אמר להם חלקם בחיים יצתה בת ק
אדם את ראשו כנגד שער המזרח שהוא
אמרו אלא מן הצופים ולפנים וכרואה א
נן לא אמרו יאלא מן הצופים ולפנים וברוא
יפנה מזרח ומערב אלא צפון ודרום ובגלי'
ומר לא אסרו אלא כרואה ובמקום שאין
קים איכא בנייהו צדיין תניא איבך הנפנה
ליום אסור מזרח ומערב מותר ורבי יוסי כ

שאלו אלף בראה רבי יהודה אומר בזמן
שאינן בית המקדש קיים מותר רבי עקיבא
היינו ת"ק איכא בנייהו חוץ לארץ רבו
מערב אול אביי שדנהו צפון ודרום על
שמצער לי' אנה בר' עקיבא סבורא

מסורת הש"ס

(א) בעי' ויבטלו את רכב
ויהיו את (לפתח חצר)
בירכין, ד"ה ואל שאל את
אפי' מלך לרבא (חברין)
(ב) פתחיה כה. מנהגין עד.
ויחזק פתח. (ויבטלו רבא)
תהליך למה ר' פנחס אומר
אם נאמר כך נשקר ק"י בזה
מתוך אצל מלך מזה ומה
שזה מזה ר' ין בזה
אכזב בין מזה משהרשע.
(ג) וכתב' סוף: הרשעה
(ד) ומה שזה ר' יוסף (סוף)
מחזיקין ר' יוסף ומה ר' יוסף
(ה) כחל: בקרב' לבי יוסף.
(ו) ושלם י: א.

תורה אור השלם

1. מי עי' ואבין אבי' ולי' חלל בקרב:
2. נאט פערשע לוי' פארבן:
3. מי צעמד ליחם אבין:
4. צעמד משפחה נעט:
5. חלל'ס קט לא:
6. לאבוקה את' מי אלדז:
7. לשמעל קול' ודבוקה בן:
8. אדא תרד וארד:
9. לשבעה על הארסות אש:
10. נעבעי ה' לאבוקה לאבד'ס:
11. לביקח וליבסע ללח:
12. דביס ל:
13. ממוחם יד' מי משה:
14. מנחל וליחם אבין ונעמל:
15. חסאל בטנם יאבעו בנס:
16. ונחיתו תרס' שלל'ת'ס:
17. חלל'ס יד':

מוסף רש"י

למה נאמר בכל מאדך.
ואמר הכהן יצחק ^{ספ} וכל סק
שאלו הכהן יצחק ^{ספ} וכצ"ל
שמים ^{ספ} (הא). לכן נאמר
למה מאדך. למה חל
לכבדו חזיקי כל יתה חל
הכהן ^{ספ} (תנודי) דל לפי
שפסחים ^{ספ} זה הכהן ופסחים
שואלים על אהרן ענין
למה חלוב כל נזירי יתה
מן הכהן ^{ספ} (פסחים ^{ספ}).
במקורות. למה חלוב
הוא ^{ספ} דאן. למה חלוב
ואל חלוב מנה חלובי ^{ספ} וי"א
בזה"ל ממחית ידך ^{ספ}.
היה העוסקין בחזירה מן
ידו עשוי ^{ספ} חלובי
מן חלובי ^{ספ} אמר חלוב.
הקב"ה חלוב חלוב ^{ספ}.